01/11/2026

Δύο χρόνια από την αναστήλωση της Ευαγγελίστριας Ταταούλων – Έξι οικογένειες κρατούν ζωντανή την ιστορική Ελληνική Κοινότητα

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Δύο χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τα θυρανοίξια της αναστηλωμένης Ευαγγελίστριας των Ταταούλων, μιας ιστορικής Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας 132 ετών στην καρδιά

της Κωνσταντινούπολης, στο Ντολάπντερε.

Εκεί, όπου άλλοτε ζούσε μια πολυπληθής Ελληνική Κοινότητα και σήμερα έχουν απομείνει ως «στυλοβάτες» έξι οικογένειες, που μαζί με τον ιερέα του ναού, π. Φιλόθεο Κελεπούρη από τη Βέροια, προσπαθούν να διατηρήσουν ζωντανή την ελληνική παρουσία σε μια γειτονιά που έχει αλλάξει ριζικά.

Η αποκατάσταση της εκκλησίας, που εγκαινιάστηκε εκ νέου στις 27 Οκτωβρίου του 2024 από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, έδωσε νέα πνοή στην ιστορική ενορία. Ωστόσο, για τους λιγοστούς Έλληνες που εξακολουθούν να κατοικούν στην περιοχή, το μεγαλύτερο στοίχημα δεν είναι πλέον η διάσωση του ναού, αλλά η συνέχιση της ίδιας της κοινότητας. Επόμενος στόχος τους είναι η ανακαίνιση του παλιού ελληνικού σχολείου απέναντι από την εκκλησία και η μετατροπή του σε πολιτιστικό και εκπαιδευτικό κέντρο για την ομογένεια.

Η Ευαγγελίστρια των Ταταούλων εξακολουθεί να αποτελεί σημείο συνάντησης για όσους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης απέμειναν, αλλά και για όσους επισκέπτες θέλουν να «μυρίσουν» την ιστορία μίας ελληνορθόδοξης εκκλησίας που στέκεται

όρθια εδώ και 132 χρόνια. Γιατί, αν η αναστήλωση έσωσε το κτίριο, η παρουσία των ανθρώπων είναι εκείνη που μπορεί να εξασφαλίσει τη συνέχειά του.

Στους πρόποδες των Ταταούλων, ανάμεσα στον λόφο του Αγίου Δημητρίου και τον

λόφο της πλατείας Ταξίμ, η Ευαγγελίστρια και η μικρή κοινότητα γύρω της, δίνουν έναν αγώνα υπερηφάνειας για να συνυπάρξουν πια σε μια γειτονιά που άλλαξε πρόσωπο, αλλά δεν έχασε εντελώς τη μνήμη και την ταυτότητά της. Ο Αλέξανδρος Μεϊντάν, πρόεδρος της Κοινότητας Ευαγγελίστριας, ανήκει σε μία από τις οικογένειες που εξακολουθούν να κατοικούν στην περιοχή, στην ίδια διεύθυνση εδώ και πέντε γενιές.

«Στην περιοχή της Ευαγγελίστριας έχουν απομείνει περίπου πέντε με έξι οικογένειες. Η δική μου οικογένεια, για παράδειγμα, βρίσκεται στην ίδια διεύθυνση εδώ και πέντε γενιές. Είμαστε από τις παλαιότερες οικογένειες της περιοχής. Πέρα από εμάς, υπάρχουν άλλες πέντε ή έξι οικογένειες», όπως λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Δύο χρόνια από την αναστήλωση

Στα θυρανοίξια του 2024, τα οποία πραγματοποιήθηκαν με χορηγία του εφοπλιστή Αθανασίου Μαρτίνου και της οικογένειάς του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος είχε συνοψίσει το νόημα αυτής της προσπάθειας με μια φράση: «Εις την ιστορίαν της ανθρωπότητος τίποτε το μέγα και υψηλό δεν έγινε χωρίς αγάπη και χωρίς θυσίες». Και είχε υπογραμμίσει ότι όσο λιγότεροι είναι σήμερα οι Ρωμιοί της Πόλης, τόσο μεγαλύτερη αγάπη και περισσότερες θυσίες απαιτούνται για να διαφυλάξουν όσα κληρονόμησαν από τους πατέρες τους και τους αιώνες.

Ο πατέρας Φιλόθεος Κελεπούρης, με καταγωγή από τη Βέροια, διακονεί στην

Ευαγγελίστρια επί 12 χρόνια. Πατέρας πέντε παιδιών, ήρθε με την οικογένειά του στην Κωνσταντινούπολη το 2014. Για τον ίδιο, η παρουσία των επισκεπτών αποτελεί ουσιαστική ενίσχυση της κοινότητας.

«Είναι μια στιγμή ευωχίας, μια στιγμή ενθάρρυνσης και παρηγοριάς. Ενθάρρυνσης και παρηγοριάς για να συνεχίσουμε όλοι μαζί τον βίο μας εδώ, σε αυτή την πόλη. Για να συνεχίσουμε, ο καθένας με τη δική του προσπάθεια, να δίνουμε το στίγμα μας, το στίγμα της Ομογένειας, μέσα σε μια τεράστια μεγαλούπολη, με περισσότερους από είκοσι εκατομμύρια κατοίκους», αναφέρει ο ιερέας, μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Μια εκκλησία χτισμένη με τον ιδρώτα των κατοίκων

Τα θεμέλια του ναού ρίχτηκαν το 1876, στη θέση μιας μικρότερης ξύλινης εκκλησίας, και εγκαινιάστηκε τον Νοέμβριο του 1894 από τον Πατριάρχη Νεόφυτο Η΄. Η ανέγερσή του στηρίχθηκε στην προσωπική εργασία και στις οικονομικές συνεισφορές των κατοίκων, που προέρχονταν κυρίως από λαϊκά στρώματα.

«Ο ναός που βλέπετε χτίστηκε κυριολεκτικά με το αίμα και τον ιδρώτα των ανθρώπων της περιοχής. Οι άνθρωποι, αφού τελείωναν το μεροκάματό τους, έρχονταν το απόγευμα και πρόσφεραν ο καθένας ό,τι μπορούσε. Άλλος βοηθούσε με τα οικοδομικά υλικά, άλλος με τα τούβλα, άλλος με κάποια άλλη εργασία. Ο ναός χτίστηκε με την προσωπική εργασία των κατοίκων», περιγράφει ο πατήρ Φιλόθεος. Ακόμη και ο αρχιτέκτονας Πετράκης Μεϊμαρίδης, με καταγωγή από τα Ταταύλα, προσέφερε τα σχέδια χωρίς αμοιβή.

Η Ευαγγελίστρια ξεχωρίζει για τους πέντε τρούλους της, έναν κεντρικό και τέσσερις μικρότερους, καθώς και τα δύο επιβλητικά καμπαναριά της. Ήταν από τους τελευταίους ναούς που επετράπη να κατασκευαστεί με τρούλο (όλες οι μεταγενέστερες εκκλησίες είχαν σκεπή) κατά την περίοδο των οθωμανικών μεταρρυθμίσεων του Τανζιμάτ.

Η εκκλησία διαθέτει δύο γυναικωνίτες, καθώς είχε κατασκευαστεί για να εξυπηρετεί μεγάλο αριθμό πιστών. Σύμφωνα με μαρτυρίες παλαιών ενοριτών, την παραμονή του Ευαγγελισμού οι πιστοί περίμεναν έως και 2,5 ώρες για να προσκυνήσουν την εικόνα της Παναγίας.

Σήμερα, στις λειτουργίες, δίπλα στους λιγοστούς Έλληνες της Πόλης βρίσκονται συχνά Έλληνες επισκέπτες από την Ελλάδα, Ρουμάνοι και άλλοι Ορθόδοξοι, ακόμη και Αιθίοπες χριστιανοί.

Το επόμενο στοίχημα: Να ανοίξει ως πολιτιστικό κέντρο το ελληνικό σχολείο

Μετά την αποκατάσταση της εκκλησίας, η κοινότητα στρέφει την προσοχή της στο παλιό ελληνικό σχολείο, το μεγάλο κτίριο απέναντι από τον ναό, που είχε εγκαινιαστεί επί Πατριάρχη Αθηναγόρα.

Στόχος είναι να μετατραπεί σε πολιτιστικό και εκπαιδευτικό κέντρο, όπου παιδιά της ομογένειας θα μπορούν να παρακολουθούν μαθήματα ελληνικών, ξένων γλωσσών, μουσικής και άλλες δημιουργικές δραστηριότητες.

«Ελπίζουμε να βρεθεί ένας χορηγός, ένας ευεργέτης, που θα αναλάβει την ανακαίνισή του. Μετά την αποκατάσταση, το κτίριο θα μπορούσε να λειτουργήσει ως πολιτιστικό κέντρο ή ως χώρος πολλαπλών δραστηριοτήτων για τα παιδιά της ομογένειας», αναφέρει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο πατήρ Φιλόθεος, που αναγνωρίζει ότι οι οικονομικές δυνατότητες παραμένουν περιορισμένες.

«Η δική μας κοινότητα δεν διαθέτει μεγάλη οικονομική άνεση. Αυτό δυσκολεύει

τις προσπάθειές μας. Με λίγα μέσα προσπαθούμε να κάνουμε πολλά».

Μια Κοινότητα που θέλει να συνεχίσει

Δύο χρόνια μετά την αναστήλωσή της, η Ευαγγελίστρια έχει εξασφαλίσει τη συνέχιση της λειτουργίας της στο κέντρο της Κωνσταντινούπολης. Το μεγαλύτερο στοίχημα, όμως, παραμένει η συνέχεια της ίδιας της κοινότητας. «Παρόλο που έχουμε απομείνει λίγοι, προσπαθούμε να παραμένουμε δυνατοί», λένε οι άνθρωποί της.

Η καμπάνα της Ευαγγελίστριας συνεχίζει να χτυπά κάθε Κυριακή. Και οι έξι οικογένειες, που απέμειναν, προσπαθούν να κρατήσουν ζωντανό όχι μόνο τον ήχο της, αλλά και την παρουσία μιας κοινότητας που αρνείται να περάσει στην ιστορία.

ΠΗΓΗ: ΑΠΕ-ΜΠΕ